

introit: **Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízni. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi. Proto tě vyhlížím ve svatyni, chci spatřit tvoji sílu a slávu; tvé milosrdenství je lepší než život, mé rty tě chválí zpěvem. (Žalm 63, 2-4)**

Milí přátelé, bratři a sestry,

Jan ve svém evangelium popisuje tři povelikonoční zjevení Pána Ježíše mezi učedníky. První den po sobotě, tedy v neděli vzkříšení, přišel večer mezi ně, **když byli ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi.** Tehdy byl jejich strach v mžiku proměněn v pokoj. Tomáš tehdy nebyl s nimi a svědectví ostatních učedníků nemohl uvěřit. A jeho nedověra a pochybnost trvala ještě jeden celý týden! A **osmého dne**, tedy opět v neděli, kdy **Tomáš byl už přítomen ve společenství uvěřivších, přišel mezi ně Ježíš podruhé, ačkoliv byly dveře zavřené.** Pán během okamžiku rozptýlí všechny Tomášovy pochybnosti a on uvěří, že Kristus byl vzkříšen. Tyto dvě události nám ukazují, že pokud se chceme setkat se vzkříšeným Kristem, pak je k tomu velmi dobrá příležitost ve shromáždění věřících a v neděli.

Jak ale rozumět té třetí události? Byla to také neděle? Pokud by to neděle byla, mohl by Jan napsat spíše 15. den po sobotě. Ale on napsal: **Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského.** Že by si Jan nepamatoval, který den to bylo? Anebo tím chtěl vyjádřit, že to byl obyčejný všední den? Chování učedníků to tak trochu naznačuje. Jdou pracovat. Petr řekne: **„Jdu lovit ryby.“ A učedníci řeknou: „I my půjdeme s tebou.“** Nevím, jestli tehdy byla neděle prvního května, tak jako dnes. Ale jedno je jisté, že svátek práce se tehdy určitě neslavil ☺. Spíše to tedy neděle skutečně nebyla. Jinými slovy si můžeme z této zprávy evangelia vzít naději, že vzkříšený Pán chce být s námi i v tom všedním dnu plném povinností, práce a všelijakých starostí. Otázkou ale zůstává, jestli s Ním počítáme, anebo jestli se pracovními a všedními dny protloukáme tak nějak po svém, místo radosti v Kristu pohlceni starostmi, místo modlitby naříkání nad situací zlou...

Petr a ostatní učedníci zakusili skutečnost nového života. **Kristus byl vzkříšen.** Přesto v tom všedním dnu jednájí, jakoby se nic takového vlastně nestalo. Trochu mi zde přijdou, jakoby na tom břehu Tiberiadského jezera tak nějak lelkovali a hledali vlastně sami sebe. **Pán byl vzkříšen, to je sice fajn, no ale co teď? Co budeme dělat?** Rozhodne to Petr neboli Skála, na niž Kristus chtěl vybudovat svou církev. **„Jdu lovit ryby.“** A je vidět, že Petr má od Boha přirozenou autoritu, neboť ostatní jdou za ním. Mít ovšem přirozenou autoritu ještě neznamená, že když se člověk za takovým dá, že to bude vždycky ta správná cesta. **Všichni tehdy vstoupili na loď, ale té noci nic nechytli.** Takových neúspěšných lovů jistě zažili tito rybáři mnoho. A jistě každý z nás zažívá chvíle, kdy se prostě někdy nedaří.

Nicméně Petr s učedníky nám tady vlastně poskytují nádherný materiál o tom, jak to vypadá s církví, která jaksi se Vzkříšeným Ježíšem nepočítá, možná se ani nemodlí a která si jede tak nějak po svém v zajetých kolejkách. Jistě si vzpomínáte na příběh, kdy se Pán Ježíš poprvé setkává s rybáři a kdy poprvé žasnou, když zakusí zázračný lov. Tehdy jim Ježíš řekne: **„Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“** No a nyní, kdy Pán je již vzkříšen a kdy očekává, že učedníci s touto radostnou zprávou půjdou „lovit“ lidi, tak místo toho se vrátí ke starému způsobu života a jdou lovit „pouze“ ty ryby!

Rozumějme tomu dobře, bratři a sestry! V tom příběhu nejde o to, že když jsem věřící, že mám přestat pracovat! Nezapomínejme na to, že je přece také psáno: **Kdo nepracuje, ať nejí!** A jistě i učedníci potřebovali živit své rodiny. Jenže jaký je rozdíl v tom, když učedníci v nové skutečnosti života se rozhodnou jít lovit bez Vzkříšeného Pána a jaký je rozdíl v tom, když do toho vstoupí Pán a oni ho poslechnou? Diametrálně odlišný! Bez Pána se namáhají celou noc a nic nechytí. S Pánem je ale lov nadmíru úspěšný. **Někdy je lépe jít spát, než nadarmo vysedávat a jíst chléb trápení,** někdy je lépe jít spát a vyhlížet nový den a do něho se probudit. Každé nové ráno, každé nové svítání je novou nadějí těm, kterým se předešlý den moc nepovedl. Každé nové ráno přichází nová šance, nové svítání. Svítání, v němž mohu zahlédnout Pána a s Nímž mohu nový den začít. Proto bych ho měl začít ve ztišení a s modlitbou. Pak teprve začne skutečně svítat. **Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, učedníci ale nevěděli, že je to on.** Tu jim položil nečekanou otázku: **„Děti, nemáte něco k jídlu?“ A oni odpověděli: „Nemáme.“** Také po ránu toho často moc nemáme. Třeba ani dobrou náladu ani sílu vstát a jít. A přesto když se právě začteme nebo zaposloucháme do Božího slova, do nějakého zamyšlení, když se ztišíme v modlitbě a v rozjímání, když zaslechneme třeba i obyčejné slovo z úst svého bližního, pak to může být pro nás slovo života. Slovo toho Vzkříšeného. **„Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“** Pro nás to může znít třeba trochu jinak. **Udělej to dnes jinak. Začni tento den jinak, než jsi zvyklý. Začni ho se mnou, naslouchej mi a já ti požehnám,** praví Pán.

Učedníci mohli být po probdělé noci znaveni a vyčerpáni a jako zkušení rybáři si mohli říct, že je to hloupost takto ráno a ještě takový kousek od břehu házet sít' do vody, vždyť tam nemohou přece nic chytit. A přesto to udělali. Udělal jsi někdy ve svém životě také něco, kdy rozum ti říkal, že je to nesmysl, ale hlas srdce byl silnější? A jaká je tvá víra? Dáváš více na rozum, anebo se modlíš: Jaká je tvá vůle, Pane? A držíš se raději a upjatě svých jistot a zvyků, anebo jsi ochoten měnit a jít tam, kam tě Pán pošle? I tohle nás tento příběh může učit. Učedníci poslechnou hlas toho Neznámého na břehu. **Hodili sít' a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.** V té chvíli to nejprve docvakne právě Janovi: „*To je Pán! To už jsme přece jednou zažili, tahle s námi jedná přece Pán.*“

Milí přátelé, Pán je tady s námi i dnešní ráno. Pán bude s tebou i zítřejší ráno. V pracovní ráno. Ovšem poznáváš Ho? A jdeš Mu vstříc s takovou intenzitou, s jakou se k Němu brodil Petr? Anebo zůstaneš pochybující na lodi? Anebo pro množství úkolů zůstaneš zaneprázdněný a vysílený taháním a vypíráním sítí? Další věc, co je potřeba si uvědomit na tom příběhu, celou tu sít' i se všemi rybami přinesli učedníci před Pána. Oni tady bezesbytku naplnili slova, která říká apoštol Pavel v tom listu Koloským: **Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, činite ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.** A tak jak je to s námi? Jak to máš ty? Před kým vypíráš své sítě a své srdce? A co v něm vlastně je? Kolik špíny? Není třeba házet špínu na druhé, lépe je vyprat své srdce před Kristem. Co je ale důležité, ten úspěšný lov by nezvládl jeden člověk. Učedníci museli spolupracovat jako jednotná církev, aby jim ryby neuplaval. Prioritou číslo jedna pro ně bylo spolupracovat na tom díle Božím. A tak je to i pro nás výzva s otázkou. Jaké jsou tvoje priority? Jsou u díla Božího, když je potřeba, anebo je tvé srdce rozlitané někde jinde? Církev, jejichž členové mají priority jinde, než pracovat na vinici Páně, církev, která se neschází ke společným modlitbám a nezásadí o společnou věc, taková církev bude strádat a chřadnout. A naopak, tam, kde jsou lidé ochotni spolupracovat a dávají do toho celé své srdce a společná setkání jsou pro ně prioritou, tam je mnohem větší předpoklad úspěšné sklizně nebo úspěšného lovu.

A na závěr se ještě vraťme v tom příběhu úplně na začátek. **Petr se rozhodne jít lovit ryby.** Vráti se k tomu, co znal, v čem byl dobrý. Nic proti tomu. Neznamena to ale, že to je Boží vůle. Jeho návrat je obrazně také návratem ke starému způsobu života. A starý způsob života nic nového a dobrého nepřinese. Co může být pro nás starým způsobem života? Třeba to, že všechno jede v zajetých kolejkách a já to nikdy změnit nechci. Třeba to, že moje osobní starosti a rodinné povinnosti jsou víc, než starosti církve. Třeba to, že zábava je pro mne víc, než pracovat na díle Božím. Třeba to, že na prvním místě mám své pohodlí, nežli těžkosti z nesení břemen druhých. Počítá takový křesťan ve svém životě vlastně s Kristem? A následuje Jej? Mám za to, že spíše ne. Kdo ale s Ním nepočítá i v těch dnech všedních, ten nemůže zakoušet, jak je Pán dobrý. Ten se stěží bude radovat z dobrého Božího díla.

Pán Tě ale zve k pozeňanému životu v Jeho přítomnosti. A když to obrazně vztáhnou opět ještě na Petra a učedníky, Pán je zval k lovení lidí, k hlásání evangelia. Oni si ovšem místo trička s nápisem Jesus, oblékli rybářské montérky. Apoštol Pavel říká v listu Koloským, co máme ze sebe svléknout a co si máme obléknout, abychom žili Kristovo vzkříšení: **Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem....Ale nyní odhod'te to všecko: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst. Neobelhávejte jeden druhého, svlečte ze sebe starého člověka i s jeho skutky a oblečte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele. Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost.** Dnes už se moc nechodí ve svátečních šatech do kostela. Kdysi lidé měli pouze dvoje. Všední a sváteční. Těmi svátečními chtěli vyjádřit úctu k Bohu, to že jsou křesťané, kteří vyznávají Vzkříšeného Krista. A ano, každou neděli a účastí na bohoslužbách člověk ukazuje světu, že tělo Kristovo, totiž církev, je živé! Kéž tedy naše vyznání, že Ježíš žije, není jen ve slovech, ale i v činech! Kéž je i na tomto místě naší účastí neděli co neděli ukazováno Kristovo tělo vzkříšené až do Jeho příchodu. A kéž bychom ale všichni ten sváteční šat, to nové lidství, to Kristovo vzkříšení, kéž bychom jej mohli nosit nejen v neděli, ale i v těch dnech ostatních. K tomu ať nám dopomáhá Bůh. A On dopomůže, pokud se Vzkříšeným budeme počítat, pokud Ho budeme hledat, pokud se budeme modlit, pokud Mu budeme naslouchat. A pokud se Jím necháme také pozvat.

Považte sami, jak je Pán dobrý. Vždyť pro ty, co byli vysíleni z lovu, pro ty už na břehu měl **rozdělaný oheň, připravený chléb a už opékal rybu.** A řekl jim: „**Pojd'te jíst!**“ Pán zná i tvé potřeby, ať jsi byl úspěšný anebo ne. Pán i tebe dneska zve! Amen. Píseň 735 modlitba

Slovo poslání: 1. Petrův 1, 3-9

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 749